व्यादिदेश गणशोऽथ पार्श्वगान्कार्मुकाभिहर सर्गः ११
णाय मैथिलः। तैजसस्य धनुषःप्रवृत्तये तोयदानिव
सहस्रलोचनः ॥ ४३ ॥ तत्प्रसुप्तभुजगेन्द्रभीषणं प्रेक्ष्य
दाशरथिराददे धनुः। विद्रुतक्रतुमृगानुसारिणं
येन बाणमसृजत् वृषध्वजः ॥ ४४ ॥ आततज्यमक
रोच्च संसदा विस्मयस्तिमित नेत्रमीक्षितः। शैलसा
रमपि नातियत्नतः पुष्पचापमिव कोमलं स्मरः
॥ ४५ ॥

व्यादिदेशेति। अथ मैथिलो जनकः कार्मुकस्य धनुषोऽभि
हरणाय गणशो गणान्पार्श्वगान्समीपवर्त्तिजनान्व्यादिदेश
आज्ञापितवान् कः कानिव सहस्रलोचन इन्द्रस्तैजसस्य तेजो
मयस्य धनुषः प्रवृत्तये आविर्भावाय तोयदान्मेघानिव ॥ ४३ ॥
तदिति। दाशरथी रामः प्रसुप्तो भुजगेन्द्रः सर्पराजस्तद्वद्भी
षणं भयङ्करं तद्धनुः प्रेक्ष्य दृष्ट्वा आददे जग्राह किं° तत्
वृषध्वजः शिवो विद्रुतः पलायितो यः क्रतुर्यज्ञः स एव
मृगस्तदनुसारिणं बाणमसृजत् मुमोच ॥ ४४ ॥ आततेति। च
पुनःशैलसारं पर्वतसममपि तद्धनु नातियत्नत आतता अधि
रूढा ज्या यस्यतदकरोत् किं° दाशरथिः संसदा सभया विस्म
येनाश्चर्य्येण स्तिमिते निश्चले नेत्रे यथा भवति तथेक्षितो दृष्टः
कः किमिव स्मरः कामः कोमलं पुष्परूपं चापं धनुरिव ॥४५॥